

Prasība, kas celta 2011. gada 20. aprīlī — Eiropas Komisija/Polijas Republika

(Lieta C-192/11)

(2011/C 211/24)

Tiesvedības valoda — poļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Komisija (pārstāvji — S. Petrova un K. Herrmann)

Atbildētāja: Polijas Republika

Prasītājas prasījumi:

— atzīt, ka nenodrošinot aizsardzību visām dalībvalstu Eiropas teritorijā sastopamajām savvaļas putnu sugām, kuru aizsardzība ir paredzēta Eiropas Parlamenta un Padomes 2009. gada 30. novembra Direktīvā 2009/147/EK par savvaļas putnu aizsardzību⁽¹⁾, un pareizi nedefinējot nosacījumus atkāpju no šajā direktīvā paredzētajiem aizliegumiem noteikšanai, Polijas Republika nav izpildījusi šīs direktīvas 1., 5. pantā un 9. panta 1. un 2. punktā paredzētos pienākumus;

— piespriest Polijas Republikai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Polijas Republika nav pareizi transponējusi Direktīvas 2009/147 1. pantu, jo nav paredzējusi sugu aizsardzību savvaļā dzīvojošām putnu sugām, kas ir sastopamas dalībvalstu Eiropas teritorijā. Atbilstoši valsts tiesību normām sugu aizsardzība attiecas tikai uz Polijas suverēnajā teritorijā uzskaitītajām un *Rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 28 września 2004 r. w sprawie gatunków dziko występujących zwierząt objętych ochroną* [vides ministra 2004. gada 28. septembra rīkojums par aizsargājamām savvaļas dzīvnieku sugām]⁽²⁾ minētajām putnu sugām.

Polijas Republika neesot arī pareizi transponējusi Direktīvas 2009/147 5. pantu, jo aizliegums uzglabāt tukšas olas un turēt sugu putnus, kurus nedrīkst nonāvēt vai sagūstīt, attiecas tikai uz Polijas suverēnajā teritorijā uzskaitītajām putnu sugām.

Turklāt Polijas Republika neesot pareizi transponējusi Direktīvas 2009/147 9. panta 1. punktu, jo, pirmkārt, ar *Ustawa z 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody* [2004. gada 16. aprīļa likums par dabas aizsardzību]⁽³⁾ esot tikusi ieviesta iespēja paredzēt atkāpes citu iemeslu dēļ, kas nav minēti šajā pantā, otrkārt, likuma par dabas aizsardzību normas esot plašākas nekā

direktīvas 9. panta 1. punkta a) apakšpunkta trešajā ievilkumā noteiktais priekšnoteikums attiecībā uz nopietna kaitējuma kultūraugiem, lauksaimniecības dzīvniekiem, mežiem, zvejniecībai un ūdeņiem nepieļaušanu, treškārt, vides ministra rīkojumā par aizsargājamām savvaļas dzīvnieku sugām ir pieļauta direktīvas 9. panta 1. punktā neminēta atkāpe attiecībā uz darbību saistībā ar sapratīgu lauksaimniecību, mežsaimniecību vai zivsaimniecību un, ceturtkārt, minētajā rīkojumā ir pieļauta vispārēja atkāpe attiecībā uz jūras kraukli (*Phalacrocorax carbo*) un zivju gārni (*Ardea cinerea*), kas ir sastopami kā audzēšanas teritorijās apzīmētos zivju dižos.

Visbeidzot, Polijas Republika nav pareizi transponējusi Direktīvas 2009/147 9. panta 2. punktu, jo tā, pirmkārt, valsts tiesību normās nav paredzējusi saistošu atļauto pasākumu kontroli, otrkārt, valsts tiesībās nav noteikusi atļauto pasākumu risku veidu, un, treškārt, nav noteikusi nosacījumus vispārējo atkāpju direktīvas 9. panta 1. punkta izpratnē piemērošanai attiecībā uz jūras kraukli (*Phalacrocorax carbo*) un zivju gārni (*Ardea cinerea*), kas ir sastopami kā audzēšanas teritorijās apzīmētos zivju dižos un ir uzskaitīti vides ministra rīkojuma par aizsargājamām savvaļas dzīvnieku sugām II pielikumā.

⁽¹⁾ OV L 20, 7. lpp.

⁽²⁾ Dz.U. 2004, Nr. 2004, Pos. 2237.

⁽³⁾ Dz.U. 2004, Nr. 92, Pos. 880, ar vēlākiem grozījumiem.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2011. gada 28. aprīlī iesniedza Cour constitutionnelle (Beļģija) — Eric Libert, Christian Van Eycken, Max Bleecx, Syndicat national des propriétaires et copropriétaires (ASBL), Olivier de Clippele/Gouvernement flamand

(Lieta C-197/11)

(2011/C 211/25)

Tiesvedības valoda — franču

Iesniedzējtiesa

Cour constitutionnelle

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāji: Eric Libert, Christian Van Eycken, Max Bleecx, Syndicat national des propriétaires et copropriétaires (ASBL), Olivier de Clippele

Atbildētāja: Gouvernement flamand

Prejudiciālais jautājums

Vai LESD 21., 45., 49., 56. un 63. pants un Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 29. aprīļa Direktīvas 2004/38/EK par Savienības pilsoņu un viņu ģimenes locekļu tiesībām brīvi pārvietoties un uzturēties dalībvalstu teritorijā, ar ko groza Regulu (EEK) Nr. 1612/68 un atceļ Direktīvas 64/221/EEK, 68/360/EEK, 72/194/EEK, 73/148/EEK, 75/34/EEK, 75/35/EEK, 90/364/EEK, 90/365/EEK un 93/96/EEK⁽¹⁾, 22. un 24. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka tiem ir pretrunā tiesiskais regulējums, kas ir noteikts ar 2009. gada 27. marta Flandrijas reģiona dekrēta par zemes un īpašuma politiku 5. Grāmatu ar nosaukumu "Dzīvot savā reģionā" [*Wonen in eigen streek*], saskaņā ar kuru noteiktās pašvaldībās, ko sauc par mērķa pašvaldībām, zemesgabalu un uz tiem esošu ēku īpašumtiesību nodošana ir pakļauta nosacījumam, ka to ieguvējs vai atsavinātājs pierāda pietiekamu saikni ar šo pašvaldību šī dekrēta 5.2.1.panta 2. punkta izpratnē?

⁽¹⁾ OV L 158, 77. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2011. gada 2. maijā iesniedza Commissione tributaria regionale di Milano (Itālija) — 3D I srl/Agenzia delle Entrate Ufficio di Cremona

(Lieta C-207/11)

(2011/C 211/26)

Tiesvedības valoda — itāļu

Iesniedzējtiesa

Commissione tributaria regionale di Milano

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāja: 3D I srl

Atbildētājs: Agenzia delle Entrate Ufficio di Cremona

Prejudiciālais jautājums

Vai tāds dalībvalsts tiesiskais regulējums, kāds ir Itālijas tiesiskais regulējums, kas ietverts 1992. gada 30. decembra Likumdošanas dekrēta Nr. 544 2. panta 2. punktā, saskaņā ar kuru par pārvešanu vai akciju maiņu pārvedamajai sabiedrībai tiek piemērots nodoklis par kapitāla pieaugumiem no pārvešanas, kuri atbilst starpībai starp pārvesto akciju vai kapitāla daļu sākotnējām iegādes izmaksām un to tirgus vērtību, ja vien pārvedamā sabiedrība savā bilancē ieraksta atbilstošus rezerves līdzekļus tādā apmērā, kas atbilst pārvešanas rezultātā gūtajam kapitāla pieaugumam, gadījumā, par kādu ir šī tiesvedība, ir pretrunā Padomes 1990. gada 23. jūlija Direktīvas 90/434/EEK⁽¹⁾ par kopēju nodokļu sistēmu, ko piemēro dažādu dalībvalstu uzņē-

mējsabiedrību apvienošanai, sadalīšanai, to aktīvu pārvešanai un akciju maiņai, 2. un 4. pantam un 8. panta 1. un 2. punktam?

⁽¹⁾ OV L 225, 1. lpp.

Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (ceturrtā palāta) 2011. gada 24. marta spriedumu lietā T-36/10 Internationaler Hilfsfond e.V./Komisija 2011. gada 29. aprīlī iesniedza Internationaler Hilfsfonds e.V.

(Lieta C-208/11 P)

(2011/C 211/27)

Tiesvedības valoda — vācu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzējs: Internationaler Hilfsfonds e.V. (pārstāvis — H. Kaltenecker, advokāts)

Pārējās lietas dalībnieces: Eiropas Komisija, Dānijas Karaliste

Apelācijas sūdzības iesniedzēja prasījumi:

— atcelt apstrīdētos pasākumus un pieņemt galīgo nolēmumu lietā vai, pakārtoti, nodot lietu Vispārējai tiesai atkārtotai izskatīšanai;

— piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Apelācijas sūdzības iesniedzējs ir nevalstiska organizācija saskaņā ar Vācijas tiesībām, kura darbojas humānās palīdzības jomā. Tiesvedības cēlonis ir tā ar Komisiju noslēgtais līgums "LIEN 97-2011" par medicīnas atbalsta projekta Kazahstānā līdzfinansējumu. Šo līgumu un projektu Komisija 1999. gada oktobrī vienpusēji — pēc apelācijas sūdzības iesniedzēja uzskatiem, nepamatoti — esot izbeigusi.

Apelācijas sūdzības iesniedzējs kopš līguma izbeigšanas mēģinot konstatēt, kādu iemeslu dēļ Komisija ir apturējusi — saskaņā ar apelācijas sūdzības iesniedzēja un Kazahstānas valdības viedokli — svarīgu un veiksmīgi sāktu projektu. Apelācijas sūdzības iesniedzējam ir aizdomas par pilnvaru nepareizu izmantošanu, un tādēļ tas vairākos procesos pie Eiropas ombuda un Savienības tiesās ir mēģinājis panākt, lai Komisija izsniegtu visus ar to saistītos dokumentus, pamatojoties uz Eiropas Parlamenta un Padomes 2001. gada 30. maija Regulu (EK) Nr. 1049/2001 par publisku piekļuvi dokumentiem (turpmāk tekstā — Regula 1049/2001). Komisija liedzot pilnīgu piekļuvi.

Apelācijas sūdzība ir vērsta pret Vispārējās tiesas nolēmumu, ar kuru tā apelācijas sūdzības iesniedzēja prasību atcelt Komisijas 2009. gada 9. oktobra lēmumu, ar ko Komisija no jauna atteica pilnīgu piekļuvi visiem dokumentiem, bija noraidījusi kā nepieņemamu un arī piespriedusi apelācijas sūdzības iesniedzējam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus. Apelācijas sūdzības iesniedzējs iebilst, ka Vispārējā tiesa ir nepareizi aprēķinājusi un interpretējusi prasības celšanai paredzēto termiņu.